

[Knud Nielsen.]

udtalelsen, at de i studenterrådets statutter opstillede valgeregler ikke er helt klare. Om styrelseslovens § 11 hedder det:

„Paragraffen er udtryk for en ofte anvendt lovgivningsteknik. Den fastslår i stk. 1, hvem der udøver en vis kompetence. Dernæst sætter den i stk. 2 grænser for denne kompetences udøvelse. Sådanne grænser er givetvis bindende for kompetencehaveren, i dette tilfælde undervisningsministeren. Grænserne er imidlertid overordentlig dunkelt angivet.“

Han gør opmærksom på, at lovteksten trods al umage forbliver uklar, så længe man holder sig til den sproglige udformning, og konkluderer efter nærmere granskning af betænkningen, at ministeren har lagt den efter traditionelle juridiske betragtninger rigtigste fortolkning af § 11, stk. 2, til grund for sin afgørelse.

Dette, at professor Bent Christensen kalder ministerens fortolkning den rigtigste, siger efter almindelig sprogbrug mig, at den anden fortolkning ikke er forkert; der er tale om en gradsforskel af rigtighed.

Det siges endvidere i udtalelsen, at det er ganske utvivlsomt, at styrelsesloven kræver direkte og ikke indirekte valg, men at det derimod er tvivlsomt, om de regler for valg af studenterrepræsentanter til de styrende organer, som ville være blevet resultatet af at lægge studenterrådets statutter til grund, medfører sådant indirekte valg.

Jeg har ikke med disse bemærkninger villet lægge op til en juridisk diskussion, men blot villet påpege den meget betydelige uklarhed om lovens fortolkning, der stadig eksisterer, og desuden gøre opmærksom på den mulighed for en forening af studenterrådets og ministerens synspunkter, som professor Bent Christensens udtalelse antyder.

Amanuensernes fællesråd på Københavns universitet har gjort et sidste behjertet forsøg på at bringe parterne sammen. Det strandede på ministerens stejllhed. Hvis man skal nå et resultat ved forhandlinger, kræ-

ver det nu engang, at de to parter bevæger sig mod hinanden. Så vidt jeg har forstået af avisreferaterne, har undervisningsministeren været helt ubevægelig, og så er der naturligvis ingen forhandlingssituation.

Jeg vil bede om fornyet udvalgsbehandling, således at udvalget kan få en redegørelse fra ministeren om de forhandlinger, der er ført med amanuensernes fællesråd. Det må vel siges at være et rimeligt krav, at udvalget ikke skal være henvist udelukkende til avisreferater i denne sag.

I øvrigt forekommer sagen nu ret håbløs på grund af regeringens og ministerens forsøg på at spille stærk mand. Man har nu kun at håbe, at studenterne viser mere smidighed og mere fornuft, end regeringen og undervisningsministeren har gjort i denne sag.

Knud Bro: Efter den forrige socialdemokratiske ordførers tale ved første behandling fandt jeg anledning til at gå ind på de principper, som lå i ordførers tale, og sagde, at jeg ville ønske, at den tåge engang var forsvundet, som sænkede sig over forslaget.

Nu er tågen forsvundet, og i den forbindelse skal jeg blot sige to ting. For det første: de principper, jeg på mit partis vegne gav udtryk for ved første behandling, er lovens principper. For det andet: der har ikke under arbejdet vist sig forligsmuligheder på lovens grund.

Merete Bjørn Hanssen: Folketingets fornyede debat om de principper, som den skelsættende lov om universiteternes styrelse bygger på, synes jeg på mange måder har været til nytte. Den udvikling, der er sket, siden det blev klart, at disse principper ikke ville blive ændret, har til fulde vist, hvor rigtige disse principper er.

De tre principper, der jo bliver ved med at være kernen i debatten, er, at valgene til universiteternes styrelsesorganer skal være direkte, og at der, hvor der er behov for det, skal være adgang til listevalg med repræsen-